

det er Forudsætningen for, at de kunne faae virkelig praktisk Betydning. Jeg antager, at den ærede Ordfører vil paa Udvalgets Vegne love at tage dette Spørgsmaal under Dervedelse til 3die Behandling, hvorimod jeg ikke finder det henfigtsmæssigt, at Forhandlingen derom fortsættes idag, da den umulig kan give et virkelig Resultat, idet det Intet er at stemme over.

Ordføreren: Som den høitærede Formand har bemærket, finder jeg mig ganske vist ved de enkelte Punkter, der fra forskjellig Side ere blevne berørte, i høi Grad opfordret til at bringe denne Sag til Forhandling i Udvalget inden 3die Behandling, for at erfare ogsaa mine dervedende Kollegers Anstuelser desangaaende; men jeg vil dog tillade mig — jeg haaber ikke, den høitærede Formand har Noget derimod — med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler yttrede, blot at gjøre en ganske lille Bemærkning. Naar han nemlig troede, at Bestyrelsen isølge Lovforslagets nuværende Bestemmelser paa dette Punkt kunde fyldestgjøre Lovens Fordring ved blot at sørge for, at der hvert Aar foretoges en Revision, saa vil jeg dog bemærke, at, idet jo § 5 indeholder, at Revisionen ikke maa foretages af Bestyrelsen eller af nogen af den Valgt, ligger deri, synes det mig, en Hindring for, at det i Vedtægterne overlades Bestyrelsen at besørge Revisionen; der maa nødvendigvis træffes Bestemmelser om Revisforvalget; thi hvis saadanne ikke fandtes, maatte Revisionen jo foretages enten af Bestyrelsen selv eller af Noget, som valgtes af den. Forøvrigt er jeg enig med den ærede sidste Taler og de tidligere Talere i, at det nok kunde have været ønskeligere, at Bestemmelserne vare noget fyldigere. Jeg er kun i Tvivl om, hvorvidt der virkelig vil vindes Noget ved at søie en lidet betydende Supplering til, og noget Mere end en saadan synes mig ikke, at nogen af de ærede Herrer har antydet, at de ville udstrække deres Fordringer til.

M. Andersen: Det forekommer mig, at der lægges større Vægt paa Valget af disse Revisorer, end der gjøres nødvendigt. I alle de Sparekasser, jeg kjender, blive Interessenterne indvarslede til Generalforsamling idetmindste een Gang om Aaret, og paa disse Generalforsamlinger blive Revisorerne saavel som Bestyrelsen valgt; men naar nu Bestyrelsen ikke maa vælge Revisorerne, ser jeg ikke rettere, end at saa maa Interessenterne være de mest kompetente dertil. Jeg antager, at, hvad der er Tilfældet paa de Steder, hvor jeg er kjendt, er vel ogsaa Tilfældet omtrent i hele Landet. Som Følge deraf tror jeg ikke, at det er absolut nødvendigt, at der

gjøres videre Ophævelser angaaende disse Revisoreres Valg.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig den Bemærkning, at det forekommer mig, at man maa holde to Spørgsmaal ude fra hinanden. Et er det, om man vil have indskrænkende Bestemmelser ind, om man ikke vil give Sparekasserne den fuldstændige Frihed til i deres Vedtægter at ordne Revisionen saaledes, som de anse det for rigtigt, eller ei. Vil man der stille bestemte Regler op, som de skulle iagttage, er det ganske vist nødvendigt, at disse Regler komme ind i Lovforslaget; men vil man — og der kommer jeg til det andet Spørgsmaal — ikke binde Sparekasserne i saa Henseende, vil man lade dem have frie Hænder, forekommer det mig, at Lovforslagets Bestemmelser ere tilstrækkelige, idet jeg ikke kan fortolke § 3 anderledes, end at, naar der staar, at Vedtægten skal omhandle Revisionen og Decisionen, saa maa det betyde, at Vedtægten skal indeholde saadanne Bestemmelser, som ere tilstrækkelige til at bevirke, at en Revision og Decision kommer istand, og dertil hører naturligvis, at der maa findes Bestemmelser om, hvem der vælger Revisorerne. Der er jo saa den negative Begrænsning givet i Lovforslaget selv, at disse Bestemmelser ikke maa gaa ud paa, at Bestyrelsen selv reviderer eller vælger Revisorerne. Jeg mener, som sagt, at det kan fordes, at de Bestemmelser, Vedtægten indeholder, have en saadan Fuldstændighed, at de tilfikkre, at en Revision og Decision virkelig kommer istand; det tror jeg, ligger i de Ord, der ere brugte, og derfor mener jeg, at der ikke behøves at siges Andet og Mere, end der er sagt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

§§ 1—5 (se Tillæg C., Sp. 393—96) ansaas vedtagne uden Afstemning.

1) Forslag til § 6 af Udvalget:

Istedesfor de 2 sidste Punktumer i § 6 fattes:

„Nævnets Kjendelse er endelig, dog at den eller de, hvem der efter Kjendelsens Udfald skulde paahvile noget Pengeansvar, kunne forlange Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene under et Spørgsmaal, som vil være at anlægge af Sparekassenspektøren.“

vedtoges enstemmig med 34 St.